

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xxvi. De præscriptionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

De præscriptionibus.

gitor. falsitatis exceptionem non tantum ante, sed & post sententiam opponere liceto.

De præscriptionibus. Tit. 26.

EXceptionum autem ea quæ est ex præscriptione temporis potissima esto. de ea hæc cauta sunt.

§. Vigilans. Legislator antiquus solum ad vitandam miserorum segnicem, & longi temporis errorem & confusionem primum tricennalem, quadragenariamve præscriptionem instituisse creditur. Apud nos verò tam in cognitis rebus, quam in latentibus ea locum ne habeto. Itaque in prædiis alienis etiam ne malæ fidei possessores sumus desiderator. malæ fidei possessorem, ni, cum se aliena possidere norit, resipuerit, nulla antiqua dierum possessio iuuato.

20. Quousiam omne. Immo hodie absque bona fide nulla præscriptio tam canonica quam ciuili valet.

19. Veniens. Itaque nedum qui præscriptione completa privilegium impetrauit iuri præscriptionis renunciasse intellegitor, sed & si ea non completa impetrauit, cum ex eo die bonam fidem non habuisse censeatur, præscriptionem ne impleto.

17. Si diligenti. In summa: is qui proprio nomine possidet, si non & bona fide, & iusto titulo possideat, ne præscribitur. Nam quod ad eum spectat qui alieno nomine possidet, cum non ipse verè possideat, ne præscribitur. Is cuius nomine possidetur possidere intellegitor.

Præscriptionum autem tempora hæc sunt.

Qui

Qui locum ad catholicam vnitatē conuerte- ^{1. Placuit.}
rit, eumque triennio repetente nēmine possede-
rit (modò locus is episcopum tunc habesit,
eumque catholicum, & is interim tacuesit) ab
eo vlteriùs ne repetitor. Si nò habesit, aut hæ-
reticum habesit: ecclesiæ matrici ne præiudi-
cator. Ex quo autem die episcopum habebit,
isve ex hæresi redibit, intra triennium eum lo-
cum repetere liceto.

Ceterum omneis possessiones ad singulas epi- ^{3. Sancto-}
scoporum prouincias pertinentes à quibus an- ^{rum.}
nos triginta possessæ sunt quietè, syncerè, absq;
synodali proclamatione, perpetuò tenentor.

Hodie autem clericus contra episcopum (ni ^{4. De}
fors interim sedes cathedralis vacasit) pro quar- ^{quarta.}
ta decumæ & oblationibus defunctorū de qua-
dragenaria præscribtione tantum iure excipito.
Ro. ecclesia triginta annorum præscribtionem
contra ecclesiam ne admittito.

Et vt semel atque iterum dicatur, aduersus ec- ^{8. Illud}
clesias minor præscribtio quàm quadragenaria ^{autem.}
in Romana ecclesia ne admittitor. sed & ea incõ-
cussa esto. quod si de præscribtione & interrup-
tione inter partes quæstio erit: ab vtraque par-
te testes recipiuntor. interruptio si probabitur:
præscribtio ne teneto.

Quadragenalis ergo decumarum præscribtio ^{6. Ad au-}
ecclesiæ cõtra ecclesiã omnē actionē excludito. ^{res.}

Sed & exorta inter duos prælatos de finibus ^{9. Quia}
quæstione agrimē foris diffinitione ea finitor. in ^{indicante.}
dex ad loca de quibus agetur adcedens eã termi-
nari facito. quadragenaria tantum præscribtio

vtrique seruator.

13. *Ad
audiētā.* Contra R.o. verò ecclesiam, vasallumve ius ab
ea habentē nō nisi cētenaria præscriptio currito.

14. *Cum
nobis.* In qua tempora schismatum intercedentium
ne computantur, sed de ea deducuntur.

2. *Nihil
prodest.* Denique taciturnitas R.o. pontificis ac patien-
tia, qui ad scandalum, aut forensem strepitum
vitandum nihil de causis pauperum cum laicis
detentoribus diffinierit, eius successoribus in re-
bus pauperum ne præiudicato.

10. *Ex
trāmissa.* Fortiori ratione hostilitatis tempore decuma-
rum, oblationum, aliarumve ecclesiæ obu-
tionum præscriptio ne currito.

15. *Au-
ditis.* Sed & quāuis inferior prælatus vti abbas con-
tra episcopum in certis ecclesiis diocesis ipsius
ius episcopale præscribere valeat: de ea tamen
præscriptione tempus quo sedes episcopalis va-
casset subducitur.

18. *Cum
olim.* Atq; adeo abbas, qui ita vt dictū est in aliqui-
bus ecclesiis contra diocesanum episcopalia
præscriberit, in his solis quæ præscribit obti-
neto. cætera diocetano adiudicantur. In queis
autem præscriptio locum nō habeat hæc sunt.

7. *Causam
que.* Laico, si decumarum præscriptionem, vel ec-
clesiasticæ, secularisve personæ concessionem
allegabit, nihil proficito. decumas cum retinere
non possit, eas nulla ratione præscribit.

11. *Acce-
dentes.* In procurationibus legatis, & nūciis apostoli-
cæ sedi debitis nisi qui speciali priuilegio aposto-
lico ab eis præstandis immunes se ostenderit,
etsi eas longissimo tēpore nō præstasint, cū in
his præscriptioni locus non fiet, ad eas teneri

decernuntor.

Sed & inferior prælatus qui in alicuius episcopi diocæsi constitutus est olli eiúsve ecclesiæ obedientiã & reuerentiam sicut alii clerici non obstante præscribitione temporis impendito.

12. Cũ non liceat.

Et sicuti subditus contra visitationem, sic & contra procurationem ratione visitationis superiori debitam præscribitionẽ ne adquirito. Cõtra eum tamen alius prælatus vtranque præscribere potest.

16. Cũ ex officij.

De sententia, & re iudicata. Tit. 27.

Absoluta disceptatione iudiciaria ad sententiam peruenitor.

Ea postquam in rem transiit iudicatam, quantum ad litigantes ipsos ius facito. etiam si contra ius litigatoris, modò non expressè contra ius constitutionis lata fuerit, seruatur. veritate gestorũ sermonibus præualente rite per omnia celebrata præsumitor. per eam ecclesia prælato inferiori episcopo subiicitor.

13. Cum inter.

Cũ itaque sententia post decendum in rem tráseat iudicatam, qui intra id tẽporis non prouocasset, cùm ex eo iuris interpretatione sententiæ paruissẽ videatur, hodie adpellans, maxumè si causa non redditur adpellandi, ne auditor. Sed nec exequutio sententiæ ideo retardator. Ab ea exequutione, ni fortè modus excedetur, ne adpellator. Si in sententia quadrimestre tempus à lege indultũ arctatũ fuerit à iudice (quod nõnũquã potest, vt & illud prorogare) cõdẽnatus, qui breuiorẽ terminũ sponte recepisset, sibi impuato. ex hoc beneficiũ legis contẽpsisse videtur.

15. Quod ad consulationem.